

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/5/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011571
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugel
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8121011571.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugela a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.02.2024 v trestnej veci proti obž. A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 41T/76/2021 zo dňa 24.11.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

v období od 07.07.2020 doposiaľ v C. – D., okr. E. a inde si úmyselne riadne a včas riadne neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť na svoje maloleté deti F. G., nar. XX.XX.XXXX a H. G., nar. XX.XX.XXXX a to aj napriek tomu, že táto povinnosť mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 29Pc/1/2017 zo dňa 07.12.2017 s právoplatnosťou dňa 08.01.2018, bolo určené jeho otcovstvo k maloletým a bol zaviazaný prispievať na výživu mal. F. sumou 60,- Eur mesačne a mal. H. sumou 40,- Eur mesačne vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred k rukám matky, čím takto za uvedené obdobie dlhuje H. G. po odpočítaní zaplatených súm vo výške 775,- Eur, sumu najmenej 3.425,- Eur, pričom skutku sa dopustil hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a to Trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 15T/3/2020 zo dňa 17.06.2020, právoplatným 15.07.2020, ktorým mu za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zákona bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Za to uložil obžalovanému A. B. podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona pri prevahe priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, oproti neexistujúcej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov a podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti výroku o treste tohto rozsudku podal obžalovaný včas odvolanie najskôr 08.12.2023. Vo veľmi stručnom odôvodnení uviedol to, že je odsúdený neprávom, poukázal na to, že žiadal v konaní vykonať testy DNA, ale nebolo mu vyhovené, je presvedčený, že je kriminalizovaný bez zákonného podkladu, uviedol, že ešte bližšie sa písomne vyjadrí k svojej nevine. Následne po doručení písomného vyhotovenia rozsudku odvolanie upresnil tak, že sa odvoláva voči výške trestu, ktorý dostal podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona.

Na základe podaného odvolania krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť

postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe preskúmania veci krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Vzhľadom na obsah odvolania sa odvolací súd sústredil na preskúmanie výroku o treste a dospel k záveru, že uložený trest je v súlade so zákonom, je primeraný, nie je neprimerane prísny, zodpovedá účelu trestu a vystihuje priliehavo aj zásady pre ukládanie trestov.

Najskôr v spojitosti s charakteristikou osoby obžalovaného odvolací súd poukazuje na zistenie súdu prvého stupňa, že podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný niekoľkokrát súdne trestaný, vo viacerých prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Teraz súdeného skutku sa však dopustil v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4T/28/2023 zo dňa 24.05.2023.

Z ústrednej evidencie priestupkov vyplynulo, že obžalovaný má od 16.05.2017 do 24.09.2021 devätnásť záznamov o priestupkoch.

Zo správy o povesti obce C. – D. vyplynulo, že obžalovaný v obci žije s rodičmi a babkou, podľa informácií obce má minimálne tri nemanželské deti, ktoré však žijú mimo obce so svojimi matkami, komisiou verejného poriadku zatiaľ nebol riešený, ale ústne sťažnosti na správanie obžalovaného na verejnosti evidujú, vykonával menšie obecné služby organizované obcou v spolupráci s ÚPSVaR v Poprade.

V tejto veci bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, pri ktorom je trestná sadzba určená v rozpätí 1 až 5 rokov.

Pokiaľ ide o ďalšie okolnosti, ktoré mali vplyv na rozpätie trestnej sadzby, odvolací súd poukazuje na nasledovné skutočnosti.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona prirážajúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona ak prevažuje pomer prirážajúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa správne nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zákona. Na druhej strane správne u obžalovaného zistil prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, čo je nepochybne dané tým, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený. Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4T/76/2016 zo dňa 09.08.2016 a rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4T/28/2023 zo dňa 24.05.2023 túto skutočnosť jednoznačne dokazujú.

Túto skutočnosť, že u obžalovaného prevažujú prirážajúce okolnosti nad poľahčujúcimi okolnosťami, následne okresný súd správne zohľadnil v zmysle § 38 ods. 2 a ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu a výmeru trestu do úvahy, teda správne zvýšil pôvodnú spodnú hranicu trestnej sadzby o 1/3.

Keďže ustanovenie § 207 ods. 3 Tr. zákona stanovuje rozpätie trestu odňatia slobody od 1 do 5 rokov, pri prevahe prirážajúcich okolností bolo potrebné podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona dolnú hranicu (1 rok) zvýšiť o jednu tretinu. Hodnotu jednej tretiny, o ktorú sa musí zvýšiť spodná hranica sadzby stanovuje § 38 ods. 8 Tr. zákona, podľa ktorého základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Pri rozpätí zákonom stanovenej

trestnej sadzby 1 až 5 rokov a rozdiel medzi hranicami 4 roky (48 mesiacov), je potom jedna tretina 1 rok a 4 mesiace (16 mesiacov).

Vzhľadom na uvedené bolo nevyhnutné pôvodnú dolnú hranicu trestnej sadzby zákonom stanovenej na 1 rok zvýšiť o uvedenú jednu tretinu, t. j. o 1 rok a 4 mesiace. Výslednú spodnú hranicu trestnej sadzby u obžalovaného tak Trestný zákon určil na 2 roky a 4 mesiace, čo je 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Z uvedeného potom nepochybne vyplýva, že súd prvého stupňa uložil obžalovanému trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby stanovenej Trestným zákonom. S poukazom na to, odvolací súd konštatuje, že uložený trest 28 mesiacov je v súlade so zákonom, pričom evidentne trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby je zákonný, primeraný a spravodlivý, nie je nadmieru, neprímerane prísny, navyše druh a výmera trestov dostatočne rešpektuje zásady pre ukládanie trestov v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona, ale rešpektuje aj účel trestu, primerane zohľadňuje spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne uložil obžalovanému v zmysle § 49 ods.2 Tr. zákona, nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože obžalovaný spáchal tento prečin v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmienečného odsúdenia.

Pokiaľ však ide o zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, odvolací súd s týmto názorom nestotožnil ani s poukazom na § 48 ods. 4 Tr. zákona, podľa ktorého súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa ods. 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatel'a aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

Podľa názoru krajského súdu osobné a rodinné pomery obžalovaného, zistené z jeho vlastných vyjadrení i správy o povesti obce C. – D., teda skutočnosť že má aj ďalšie vyživovacie povinnosti, neboli dostatočným dôvodom, aby pre lepšiu záruku nápravy obžalovaného bolo postačujúce zaradiť ho na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa odvolacieho súdu prichádzalo do úvahy jeho zaradenie do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, ako to upravuje § 48 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, a vzhľadom na zistenia z odpisu registra trestov i ústrednej evidencie priestupkov nebolo opodstatnené použiť vyššie uvedené zmierňovacie ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zákona. V tomto výroku však nemohol do napadnutého rozsudku zasiahnuť, a to z dôvodu absencie odvolania podaného prokurátorom v neprospech obžalovaného.

Na základe všetkých doteraz uvedených skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté jednohlasne.
jednohlasný

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.